

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 stycznia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku D. L. (1) z dnia 18 stycznia 2019 r. w sprawie zwrotu nienależnie opłaconych składek na Fundusz Pracy za okres od lutego 2010 r. do maja 2013 r. w kwocie 1.938,08 zł odmówił ubezpieczonej zwrotu nienależnie opłaconych składek z powodu ich przedawnienia. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że płatnik składał niepoprawne dokumenty rozliczeniowe ZUS DRA za okresy od stycznia 2010 r. do maja 2013 r. z wykazaną składką na Fundusz Pracy. Składki na Fundusz Pracy nie są opłacane przez kobiety, które osiągnęły wiek 55 lat. Sporządzone z urzędu korekty dokumentów rozliczeniowych w dniu 6 grudnia 2018 r. spowodowały powstanie nadpłaty składek na Fundusz Pracy w łącznej kwocie 1.938,08 zł. Organ rentowy dodał, że stosownie do przepisów zwrotu od Zakładu nienależnie opłaconych składek nie można dochodzić, jeżeli od ich opłacenia upłynęło 5 lat.

/decyzja – k. 11 akt ZUS/

Odwołanie od w/w decyzji w dniu 27 lutego 2019 r. złożyła wnioskodawczyni D. L. (1) reprezentowana przez adwokata i zaskarżonej decyzji zarzuciła:

1. naruszenie art. 24 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, iż skarżącej nie przysługuje zwrot nadpłaconych składek, z uwagi na przedawnienie roszczenia względem ZUS,
2. naruszenie art. 19 ust. 6a zdanie drugie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie innej daty powstania roszczenia względem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, aniżeli data wskazana w tym przepisie,

a w konsekwencji:

3. naruszenie art. 24 ust. 6d ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez przekroczenie terminu do zwrotu nadpłaconych składek.

W konsekwencji wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez zwrot nienależnie opłaconych składek wraz z odsetkami za zwłokę od 4 stycznia 2019 r. do dnia zwrotu oraz o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącej zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/odwołanie – k. 3 – 4/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

/odpowiedź na odwołanie – k. 7/

Na rozprawie w dniu 11.06.19 r pełnomocnik ZUS przyznał, że pismo z dnia 7.12.2018 r należy interpretować jako zawiadomienie w trybie art. 24 ust. 6b.

/e – prot. 00:02:14/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

D. L. (1) prowadziła działalność gospodarczą od 1 stycznia 2008 r. pod nazwą D. L. (1) P.P.H.U. (...) S.C. G. L., D. L.. Działalność była prowadzona wyłącznie w formie spółki cywilnej. Działalność gospodarcza wykonywana w spółce została zawieszona 13 listopada 2018 r.

/bezsporne/

Pismem z dnia 7 grudnia 2018 r. ZUS I Oddział w Ł. zawiadomił skarżącą D. L. (1) o stwierdzeniu nadpłaty na koncie na Fundusz Pracy w łącznej kwocie 1.938,08 zł.

/pismo – k. 4 akt ZUS/

W dniu 4 stycznia 2019 r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o zwrot nadpłaconych składek.

/wniosek – k. 6 akt ZUS/

W piśmie z dnia 14 stycznia 2019 r. organ rentowy wskazał, że na koncie ubezpieczonej stwierdzono nadpłatę w łącznej kwocie 2.258,02 zł tj.

- na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego w kwocie 319,94 zł za okres listopad 2018 r.,

- na Fundusz Pracy za okres w kwocie 1.938,08 zł za okres od lutego 2010 r. do maja 2013 r.

Organ rentowy wskazał, że kwota 319,94 zł zostanie ubezpieczonej zwrócona, natomiast nadpłata w kwocie 1.938,08 zł uległa przedawnieniu i może być zaliczona na poczet bieżących bądź przyszłych należności, w przypadku wznowienia przez ubezpieczoną działalności gospodarczej.

/pismo – k. 7 akt ZUS/

W dniu 21 stycznia 2019 r. ubezpieczona złożyła wniosek o wydanie decyzji o odmowie zwrotu nadpłaconych składek na Fundusz Pracy za okres od lutego 2010 r. do maja 2013 r. w kwocie 1938,08 zł.

/wniosek – k. 8 akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 25 stycznia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku D. L. (1) z dnia 18 stycznia 2019 r. w sprawie zwrotu nienależnie opłaconych składek na Fundusz Pracy za okres od lutego 2010 r. do maja 2013 r. w kwocie 1.938,08 zł odmówił ubezpieczonej zwrotu nienależnie opłaconych składek z powodu ich przedawnienia. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że płatnik składał niepoprawne dokumenty rozliczeniowe ZUS DRA za okresy od stycznia 2010 r. do maja 2013 r. z wykazaną składką na Fundusz Pracy. Składki na Fundusz Pracy nie są opłacane przez kobiety, które osiągnęły wiek 55 lat. Sporządzone z urzędu korekty dokumentów rozliczeniowych w dniu 6 grudnia 2018 r. spowodowały powstanie nadpłaty składek na Fundusz Pracy w łącznej kwocie 1.938,08 zł. Organ rentowy dodał, że stosownie do przepisów zwrotu od Zakładu nienależnie opłaconych składek nie można dochodzić, jeżeli od ich opłacenia upłynęło 5 lat.

/decyzja – k. 11 akt ZUS/

Opisany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o niekwestionowane dowody z dokumentów zgromadzone w aktach sprawy i był on niesporny pomiędzy stronami.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

W myśl art. 19 ust. 6b ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. Z 2019 r., poz. 300), jeżeli w wyniku sprawdzenia wysokości rocznej podstawy wymiaru składek Zakład stwierdzi opłacenie składek od nadwyżki ponad kwotę określoną w ust. 1, informuje o tym niezwłocznie płatników składek i ubezpieczonego za pośrednictwem płatników składek.

Zgodnie z art. 24 ust. 6a. ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. Z 2019 r., poz. 300), nienależnie opłacone składki podlegają zaliczeniu przez Zakład z urzędu na poczet zaległych lub bieżących

składek, a w razie ich braku - na poczet przyszłych składek, chyba że płatnik składek złoży wniosek o zwrot składek, z zastrzeżeniem ust. 6c, 8 i 8d.

Art. 24 ust. 6b w/w ustawy stanowi, że Zakład zawiadamia płatnika składek o kwocie nienależnie opłaconych składek, które zgodnie z ust. 6a mogą być zwrócone chyba, że nie przekraczają wysokości kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym.

W myśl art. 24 ust. 6c, po stwierdzeniu, że składki zostały nienależnie opłacone, płatnik składek może złożyć wniosek o ich zwrot.

Art. 24 ust. 6d stanowi, że nienależnie opłacone składki podlegają zwrotowi w terminie 30 dni od dnia wpływu wniosku, o którym mowa w ust. 6c.

Art. 24 ust. 6e stanowi, że jeżeli nienależnie opłacone składki nie zostaną zwrócone w terminie określonym w ust. 6d, podlegają oprocentowaniu w wysokości równej odsetkom za zwłokę pobieranym od zaległości podatkowych, od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 6c.

Zgodnie z art. 24 ust. 6f, w przypadku braku płatnika składek lub jego następcy prawnego Zakład zawiadamia ubezpieczonego o kwocie nienależnie opłaconych składek w części sfinansowanej przez ubezpieczonego i na jego wniosek zwraca nienależnie opłacone składki. Przepisy ust. 6c-6e stosuje się odpowiednio.

W myśl art. 24 ust. 6g, nienależnie opłacone składki ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, licząc od dnia:

1) otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 6b;

2) opłacenia składek, w przypadku braku zawiadomienia, o którym mowa w ust. 6b.

Stosownie do treści art. 24 ust. 6h, bieg terminu przedawnienia, o którym mowa w ust. 6g, ulega zawieszeniu:

1) w przypadku wydania przez Zakład decyzji w sprawie nienależnie opłaconych składek - od dnia wszczęcia postępowania do dnia, w którym decyzja stała się prawomocna;

2) jeżeli wydanie decyzji w sprawie nienależnie opłaconych składek jest uzależnione od rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd - do dnia, w którym decyzja innego organu stała się ostateczna lub orzeczenie sądu uprawomocniło się, nie dłużej jednak niż na okres 2 lat;

3) od dnia śmierci spadkodawcy do dnia uprawomocnienia się postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku albo zarejestrowania aktu poświadczenia dziedziczenia, nie dłużej jednak niż do dnia, w którym upłynęły 2 lata od śmierci spadkodawcy;

4) w przypadku wydania przez Zakład decyzji stwierdzającej brak obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym lub obniżającej podstawę wymiaru składek na te ubezpieczenia - od dnia wszczęcia postępowania do dnia, w którym decyzja stała się prawomocna.

Zasady postępowania w przypadku opłacenia nienależnych składek określone są w przepisach art. 19 i art. 24 ust. 6a - 6h ustawy systemowej, w tym istotna jest zwłaszcza dla przedmiotowej sprawy regulacja zawarta w art. 24 ust. 6g, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 28 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 138, poz. 808), zmienionego następnie art. 11 ust. 1b ustawy z dnia 16 września 2011 r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz.U. Nr 232, poz. 1378). Podkreślenia wymaga, że prawidłowa wykładnia art. 24 ust. 6g ustawy systemowej w brzmieniu wprowadzonym do ustawy systemowej ustawą z dnia 28 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw powiązana jest z całą procedurą zwrotu nienależnie opłaconych składek, zgodnie z którą organ rentowy ma obowiązek zawiadomić płatnika składek o kwocie nienależnie opłaconych składek, które zgodnie z art. 24 ust. 6a ustawy systemowej mogą być zwrócone, chyba że nie przekraczają wysokości kosztów upomnienia w postępowaniu

egzekucyjnym (wcześniej była to kwota 5 % najniższego wynagrodzenia). Następnie płatnik składek może złożyć wniosek o zwrot nienależnie opłaconych składek, po stwierdzeniu, że składki zostały nienależnie opłacone. Nienależnie opłacone składki podlegają zwrotowi w terminie 30 dni od daty wpływu wniosku.

Trzeba przypomnieć, że Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 26 maja 2010 r., P 29/08 (OTK-A 2010 nr 4, poz. 35), stwierdzając niezgodność art. 24 ust. 7 ustawy systemowej z art. 32 w związku z art. 64 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wskazał, że sposób określenia w zakwestionowanym przepisie chwili rozpoczęcia biegu terminu dochodzenia zwrotu nienależnie opłaconej składki na chwilę „daty ich wypłacenia” prowadzi do negatywnego zróżnicowania kategorii płatników, w których przypadku ustalenie, że składka była nienależnie opłacona, następuje w pewien czas po opłaceniu składki. Data opłacenia składki może nie pokrywać się bowiem z datą ustalenia, że składka była nienależnie opłacona. Dzieje się tak wówczas, gdy po opłaceniu składki zapada decyzja bądź orzeczenie stwierdzające brak podstawy prawnej jej opłacenia. W przypadku, gdy między datą opłacenia składki a datą wydania prawomocnego orzeczenia stwierdzającego brak podstawy do opłacenia składki upłynął termin co najmniej 5 lat, płatnik tracił możliwość dochodzenia zwrotu nienależnie opłaconej składki, która uiszczana była w okresie od 1 stycznia 1998 r. do 7 maja 2003 r., co Trybunał uznał za niezgodne z konstytucją, zauważając, że gdyby zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami skarżący wykazał wymaganą staranność we własnych sprawach, to nie mógłby wystąpić z wnioskiem o zwrot nienależnie opłaconych składek, ponieważ przed dniem uprawomocnienia się decyzji stwierdzającej brak obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym, składki nie były jeszcze nienależne, a po prawomocności decyzji stałyby się przedawnione. Wobec powyższego ustawą z dnia 28 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw do ustawy systemowej został dodany do art. 24 ust. 6g, zgodnie z którym nienależnie opłacone składki ulegają przedawnieniu po upływie 10 lat licząc od dnia otrzymania zawiadomienia o kwocie nienależnie opłaconych składek (art. 24 ust. 6g pkt 1) lub po upływie 10 lat od opłacenia składek, w przypadku, gdy Zakład nie zawiadomił o możliwej kwocie zwrotu (art. 24 ust. 6g pkt 2). Jednocześnie ustawodawca w art. 5 ust. 3 i 4 zawierającym przepisy intertemporalne postanowił, że do nienależnie opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne przed dniem wejścia w życie ustawy zmieniającej, jeżeli nie upłynął jeszcze termin dochodzenia ich zwrotu, stosuje się art. 24 ust. 6b, 6c, 6g i 6h ustawy systemowej w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. W przypadkach, o których mowa w ust. 3, okoliczności uzasadniające zawieszenie biegu terminu przedawnienia, określone w art. 24 ust. 6h ustawy systemowej w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględnia się również wtedy, gdy okoliczności te wystąpiły przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Powyższa ustawa weszła w życie 20 lipca 2011 r.

Następna zmiana powyższych przepisów miała miejsce z dniem 1 stycznia 2012 r., na podstawie art. 11 pkt 1 ustawy o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców - zmieniającego treść art. 24 ust. 6g ustawy systemowej, ponieważ skrócony został okres przedawnienia składek na ubezpieczenia społeczne z 10 do 5 lat. Zgodnie zaś z art. 27 ust. 3 powyższej ustawy do przedawnienia należności z tytułu nienależnie opłaconych składek, o którym mowa w art. 24 ust. 6g ustawy systemowej, którego bieg rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2012 r., stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym, że bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia 1 stycznia 2012 r. Wedle zatem zasady wynikającej z tego przepisu do należności składkowych nieprzedawnionych do 1 stycznia 2012 r. (wedle starych zasad z zastosowaniem 10-letniego okresu przedawnienia) ma zastosowanie 5-letni termin przedawnienia, z tym jednakże bardzo istotnym zastrzeżeniem, że liczy się go nie od daty ich wymagalności, ale od dnia 1 stycznia 2012 r. Wyjątek od tej zasady ustanawia ust. 2 przywołanego przepisu, stosownie do którego, jeżeli przedawnienie rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 2012 r. nastąpiłoby zgodnie z przepisami dotychczasowymi wcześniej, przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu. Za każdym więc razem konieczne jest ustalenie terminu upływu przedawnienia na podstawie przepisów „starych” i „nowych” i przyjęcie terminu bardziej korzystnego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2013 r., I UK 613/12, OSNP 2014 nr 3, poz. 44) – wyrok SN z dnia 8 września 2015 r., I UK 405/14, *legalis* nr 1337367.

Mając na względzie powyższe należy wskazać, iż termin przedawnienia rozpoczyna swój 5 letni bieg od dnia zawiadomienia płatnika składek o nadpłacie zgodnie z art. 24 ust. 6 g pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Jeżeli natomiast organ rentowy nie zawiadomił o nadpłacie do czego był zobowiązany treścią art. 24 ust 6b, nie można

przyjąć, iż żądanie zwrotu nadpłaty uległo przedawnieniu. Nie można bowiem odczytywać treści art. 24 ust. 6g ustawy w ten sposób, że w przepisie tym mamy w istocie podwójne określenie początku biegu terminu przedawnienia żądania zwrotu z ograniczeniem ustawowego terminu przedawnienia. Takie rozumienie tego przepisu, niewątpliwie korzystne dla organu, zwalniające organ z obowiązku dbałości o kontrolowanie prawidłowości wpłat i pozbawiające w istocie nałożony obowiązek zawiadomienia, praktycznie jakiegokolwiek znaczenia prawnego, nie ma nic wspólnego z treścią tego przepisu.

Przepisu art. 24 ust. 6g nie można bowiem wyklądać w oderwaniu od treści art. 24 ust. 6b, który to przepis stanowi jednoznacznie, że zakład zawiadamia płatnika składek o kwocie nienależnie opłaconych składek, które zgodnie z ust. 6a mogą być zwrócone, chyba że nie przekraczają wysokości kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym. Tak wykładnia gramatyczna, systemowa jak i funkcjonalna nie pozwala w związku z powyższym na budowanie innego wniosku, niż ten, że przepis art. 24 ust. 6g pkt 2 odnosi się wyłącznie do tych składek co do których z uwagi na wartość zakład nie ma obowiązku dokonywania zawiadomienia tak (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 15 listopada 2018 r., III AUa 103/18, *legalis* nr Numer (...), podobnie wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 24 czerwca 2015 r., sygn. akt III AUa 1228/14, *Lex* nr 1814810).

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że wysokość nienależnie opłaconych składek przez ubezpieczoną była znacznie wyższa od wysokości kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym, co oznacza, że ZUS nie był zwolniony z obowiązku zawiadomienia wnioskodawczyni, jako płatnika składek, o wysokości nienależnie opłaconych składek. Wobec powyższego, bieg terminu przedawnienia rozpoczął się - nie z dniem nienależnego opłacenia przez wnioskodawczynię składek, ale dopiero z dniem zawiadomienia przez ZUS o wysokości nienależnie opłaconych składek, co nastąpiło po dniu 7 grudnia 2018 r. Bez wątpienia zatem zgłoszone przez skarżącą w dniu 4 stycznia 2019 r. żądanie zwrotu nienależnie opłaconych przez ubezpieczoną składek w okresie od lutego 2010 r. do maja 2013 r., nie uległo przedawnieniu (przepis art. 24 ust. 6g wraz z przepisem art. 5 ust. 3 ustawy wprowadzającej wszedł w życie 20 lipca 2011 r., w dacie tej obowiązywał 10 - letni termin przedawnienia składek, w związku z czym, na datę wejścia nowej regulacji, nie upłynął okres przedawnienia, konsekwencją, czego jest zastosowanie także do nich nowej regulacji prawnej art. 24 ust. 6b do 6 h, także w zakresie obowiązku zawiadomienia o nienależnym opłaceniu składki. Zarzuty i argumentacja organu rentowego, mogłyby być skuteczne w sytuacji, gdyby żądanie zwrotu dotyczyło składek przedawnionych na lipiec 2011 r., na datę wejścia w życie przepisu art. 5 ust. 3 ustawy wprowadzającej zmiany, jednakże w przedmiotowym stanie faktycznym spór dotyczy składek wpłaconych później, żądanie zwrotu których na 20 lipca 2011 r. nie było przedawnione, zatem organ nie został zwolniony z obowiązku zawiadomienia, i co do żądania zwrotu których bieg terminu przedawnienia rozpoczął się dopiero z dniem doręczenia zawiadomienia).

Należy zaznaczyć, że płatnik składek może złożyć wniosek o ich zwrot dopiero po stwierdzeniu, że składki zostały nienależnie opłacone, co wynika z treści art. 24 ust. 6c ustawy systemowej. Powyższe zostało stwierdzone po raz pierwszy przez organ rentowy dopiero w piśmie z dnia 7 grudnia 2018 r. W sytuacji wydania przez organ rentowy zawiadomienia, o którym mowa w art. 26 ust. 6g punkt 1 ustawy systemowej, nie ma zastosowania art. 24 ust. 6g punkt 2 tej ustawy, bowiem ustawą z dnia 28 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw, określono wyraźnie termin początkowy biegu terminu przedawnienia nienależnie opłaconych składek, przyjmując, że będzie to, albo data otrzymania od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zawiadomienia o kwocie nienależnie opłaconych składek - art. 24 ust. 6g pkt 1 ustawy systemowej, albo - w razie braku takiego zawiadomienia - dzień opłacenia składek - art. 24 ust. 6g pkt 2 ustawy systemowej.

Błędne jest, zdaniem Sądu Okręgowego, stanowisko organu rentowego przyjęte w zaskarżonej decyzji, że nienależnie opłaconych składek nie można dochodzić, jeżeli od daty ich opłacenia upłynęło 5 lat. Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w pkt 1 sentencji wyroku.

Żaś jeśli chodzi o wniosek ubezpieczonej o przyznanie odsetek ustawowych to Sąd przekazał go Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. do rozpoznania z uwagi na czasową niedopuszczalność drogi sądowej, albowiem organ

rentowy w tym zakresie nie zajął żadnego stanowiska. Należy zauważyć, iż tak sprecyzowane roszczenie, jak w przedmiotowej sprawie nie było przedmiotem rozpoznania organu rentowego.

Zgodnie z dyspozycją art. 476 §2 k.p.c. w związku z art. 2 k.p.c. przez sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych rozumie się sprawy, w których wniesiono odwołanie od decyzji organów rentowych dotyczących ubezpieczenia społecznego i kategorii spraw wymienionych w pkt 1-5 § 2 art. 476 k.p.c.

Na obecnym etapie postępowania, wobec braku decyzji organu rentowego w zakresie roszczenia wnioskodawczyni o odsetki ustawowe, zachodzi czasowa niedopuszczalność drogi sądowej, a właściwym do rozpoznania roszczeń pozostaje Zakład Ubezpieczeń Społecznych, od decyzji którego będzie przysługiwać skarżącej prawo wniesienia odwołania do Sądu zgodnie z powołanymi przepisami.

Z uwagi na powyższe tj. na czasową niedopuszczalność drogi sądowej Sąd, na podstawie art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c. w związku z art. 464 § 1 k.p.c. orzekł jak w pkt 2 sentencji.

W przedmiocie kosztów Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. Sąd Okręgowy zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz ubezpieczonej kwotę 900 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego – stosownie do treści § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 1800).